

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU EGALITATEA
DE ȘANSE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

POVEȘTI CĂRE INSPIRĂ

8 Martie

**Astăzi, de Ziua Internațională a Drepturilor Femeilor,
lansăm campania „Povești care inspiră”.**

Aducem în prim-plan povești care
vorbesc despre curaj, despre alegeri care pot schimba vieți,
despre determinarea de a transforma durerea într-un nou început.

Drepturile nu se negociază! Femeile au dreptul de a spune „NU”, de a fi
auzite, de a trăi fără teamă. Campania „Povești care inspiră” este un
semnal care îndeamnă la solidaritate, la acțiune și empatie. Poveștile
supraviețuitoarelor violenței domestice ne arată cum speranța, curajul,
sprijinul autorităților și al comunității pot construi punți spre libertate și
lumină. Sunt exemple de încurajare, suport constant și surse de inspirație
care ne îndeamnă să promovăm un viitor mai just.

Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați
rămâne angajată în protejarea și promovarea drepturilor femeilor, alături
de instituțiile abilitate, societatea civilă și mediul academic, pentru a face
vocea fetelor și femeilor din România, nu doar auzită, ci ascultată, și, mai
ales, respectată! Povestea fiecărei supraviețuitoare ne arată că există
drumuri spre libertate, că nimeni nu luptă singur și că împreună putem
reface vieți.

Femeile nu sunt doar supraviețuitoare,
sunt surse de inspirație, de curaj și de speranță! 💖

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU EGALITATEA
DE ȘANSE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

“Am reușit să adun bucățile
de puzzle care erau sufletul
meu, să le pun la loc, să
dau forma femeii care știu
că sunt, puternică și cu
credință în viitor.

Ana, 37 de ani

Ana este astăzi o **supraviețuitoare** care a transformat **durerea în putere**, o mamă care își privește fetița și vrea să fie cineva, fără cărje pentru suflet și fără răni nevindecate. **„Am reușit să adun bucățile de puzzle care erau sufletul meu, să le pun la loc, să dau forma femeii care știu că sunt – puternică și cu credință în viitor.”** Pentru ea, trecutul nu mai este o povară, ci un fundament pe care construiește o nouă existență.

Dar acest drum nu a fost ușor. Timp de aproape 17 ani, a trăit într-o relație abuzivă care i-a șters existența. **„M-am trezit tot mai izolată, fără prieteni, fără o familie pe care să mă pot baza... și m-am întors la el de 4, 5, 6 ori, cine mai știe, m-am întors de fiecare dată pentru că mi se părea că fără el nu pot face nimic, nu sunt nimic.”**

În final, a cerut ajutor și a ajuns într-o **locuință protejată Venus** creată de Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați pentru victimele violenței domestice. Acolo, a găsit specialiști, care i-au oferit sprijin și o comunitate formată din femei care luptau cu aceiași demoni. Împreună, au învățat să își spună poveștile, să își regăsească vocea. **„Nu a fost ușor să mă rup de trecut, dar a fost necesar pentru a putea să mă bucur de fiecare clipă pe care o trăiesc în prezent. Pe parcursul călătoriei, m-am întrebat, uneori, dacă nu cumva merit mai mult...”,** spunea ea. **Și chiar așa este. Meriți tot ce este mai bun, iar lumea, cu siguranță, se schimbă atunci când alegi să crezi în tine.**

Libertatea este dreptul tău fundamental, iar tu ești mai puternică decât oricare dintre lanțurile care au încercat să te oprească.

*Ana este un pseudonim pentru a proteja identitatea reală a victimei violenței domestice.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU EGALITATEA
DE ȘANSE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

“Nu aș fi reușit să devin
o femeie independentă dacă
nu aș fi sunat la 0800 500 333,
numărul de telefon care m-a
ajutat să fiu eu!

Cristina, 35 de ani

Astăzi, vă povestim despre puterea unei mame care a luptat, cu toate
resursele pe care le avea, pentru a-și educa și susține cei doi copii.
Este vorba despre Cristina, care este astăzi o inspirație pentru noi toți.

Acum are 35 de ani, însă aproape 20 de ani din viața ei au fost marcați de o
luptă continuă pentru liniște și dreptate. Povestea ei ne arată că a trecut prin
durere, nesiguranță și lipsa afecțiunii părintești, fiind lăsată în grija unei
mătuși, într-un mediu cu multe neajunsuri. Cu toate acestea, a descoperit în
ea puterea de a-și schimba viața, iar, într-un moment de impas, a apelat la
autorități și a ajuns într-o locuință protejată, unde a găsit sprijin real.

Procesul de vindecare a fost dificil, dar Cristina nu a renunțat. A reușit să-și
vindece rănile, să-și găsească echilibrul și să pornească pe un drum nou. A
devenit un exemplu pentru alte femei care trec prin experiențe similare. În cele
din urmă, ne-a spus: **„Nu aș fi reușit să devin o femeie independentă dacă nu
aș fi sunat la 0800 500 333, numărul de telefon care m-a ajutat să fiu eu!”.**

**Și tu poți face acest pas. Poți confrunta frica și incertitudinea, găsindu-ți
calea spre siguranță.** Fie că este vorba despre tine sau despre cineva drag,
numărul de telefon 0800 500 333 este legătura de speranță care poate
transforma un moment de disperare într-un început plin de posibilități.

Suntem alături de tine!

*Cristina este un pseudonim folosit pentru a proteja identitatea victimei
violentei domestice.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU EGALITATEA
DE ȘANSE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

Am încredere că voi reuși să
duc o viață liniștită alături de
copiii mei, am încredere că
am făcut alegerea corectă
plecând din mediul violent

Ioana, 28 de ani

**„Aș fi vrut ca povestea mea să fie... și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.
Dar realitatea a fost alta.”**

Cuvintele Ioanei, în vârstă de 28 de ani, ne dezvăluie povestea unei supraviețuitoare care a ales să lupte pentru un viitor sigur, atât pentru ea, cât și pentru copiii ei. Printre lacrimi și provocări, reziliența i-a fost sprijin constant, iar iubirea pentru copiii ei a fost busola care i-a arătat drumul. Ioana a trăit două relații abuzive. S-a îndrăgostit și a devenit mamă pentru prima dată, aducând-o pe lume pe Alexandra.

Ce părea, la început, o poveste de iubire, s-a transformat curând într-un coșmar.

„Încă din primele zile de la nașterea ei, acesta m-a lovit pentru că nu se putea odihni din cauza copilului și eu nu știam ce să fac ca să potolesc plânsul copilului.

Mi-a spus, într-una din zile, că este incapabil să crească un copil, că ar fi mai bine să mă descurc singură cu fetița.” Cu mult curaj, Ioana a hotărât să își salveze fetița.

S-a refugiat pentru o vreme la bunicii săi și a început să-și reconstruiască viața.

Curând, l-a reîntâlnit pe un vechi prieten din copilărie, care i-a promis că îi va fi alături. S-au căsătorit, iar Ioana a născut un băiat, pe Daniel. Din păcate, căsătoria s-a deteriorat rapid. În spatele promisiunilor se ascundeau dependențe de alcool, jocuri de noroc și un comportament abuziv. După opt ani de suferință, a luat decizia de a pleca din casa abuzatorului. **„Așa amețită cum eram din cauza lovirilor la cap, am luat copiii și am fugit de acasă. Am sunat la 0800 500 333. Aveam numărul de la șeful meu de mai multă vreme și, în acest fel, am ajuns la o locuință protejată.”**

În locuința protejată Venus, Ioana a redescoperit optimismul. **„Am încredere că voi reuși să duc o viață independentă și liniștită alături de copiii mei, am încredere că am făcut alegerea corectă plecând din mediul violent”,** își încheie povestea.

*Numele din această poveste sunt pseudonime pentru a proteja identitatea acestora.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU EGALITATEA
DE ȘANSE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

Sunt convinsă că am făcut
alegerea corectă.
În viitorul apropiat voi avea
o viață independentă și
liniștită alături de copiii mei.

Elena, 32 de ani

**Povestea Elenei reflectă lupta multor femei care,
deși au simțit umbra violenței, și-au regăsit drumul spre o viață normală.**

La 15 ani, era încă o copilă, locuia cu familia ei într-o altă țară și încerca să găsească sensul unei lumi pe care abia începea să o înțeleagă. S-a îndrăgostit. La acea vârstă, nu a avut parte de protecția familiei. Când conflictul între fratele ei și viitorul soț a escaladat în violență, părinții ei au ales să o alunge din casă. Ce alegere avea o adolescentă de 15 ani, într-o țară străină? A mers spre singurul loc care i se părea sigur atunci, dar care avea să devină o închisoare invizibilă. La 18 ani, s-au căsătorit. La 19 ani, a devenit mamă. Elena a descoperit repede că nu există iubire acolo unde există control, batjocură și violență. Jignirile au devenit lovituri iar în scurt timp dragostea s-a transformat în manipulare.

Nu este niciodată ușor să ieși dintr-o relație abuzivă. O singură dată l-a iertat, a crezut în promisiunile celor care spun „nu se va mai întâmpla niciodată” ...dar abuzul nu se oprește prin cuvinte goale. Când al doilea copil a venit pe lume, istoria s-a repetat, și a fost aruncată din nou în stradă, de data aceasta cu doi copii mici.

Aceasta nu este o poveste despre eșec. Este povestea unei supraviețuitoare. Elena a cerut ajutorul autorităților iar în locuința protejată, a înțeles pentru prima oară că zeci, poate sute de femei fac aceiași pași dureroși înspre vindecare. **„Sunt convinsă că am făcut alegerea corectă plecând din acel mediul violent. Nu a fost ușor. În viitorul apropiat voi avea o viață independentă și liniștită alături de copiii mei.”**

Abuzul nu are justificare. Pentru femeile care încă ezită, care se tem, Elena este dovada că puterea nu este undeva ascunsă, ci acolo, în fiecare dintre noi. Femeile nu sunt fragile, ci forțe care pot reconstrui lumea, chiar și atunci când nu mai rămâne nimic.

*Elena este un pseudonim folosit pentru a proteja identitatea unei supraviețuitoare a violenței domestice.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU EGALITATEA
DE ȘANSE ÎNTRE FEMEI ȘI BĂRBAȚI

Le mulțumesc tuturor celor de la
locuința protejată pe această cale,
fără voi poate nu aș fi fost atât de
încrezătoare acum în mine.

Lavinia, 33 de ani

Fiecare situație pe care am împărtășit-o până acum ne-a arătat că există mereu o soluție, chiar și în cele mai dificile momente. **Agencia Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați a pus la dispoziția victimelor violenței domestice o linie telefonică gratuită, cu un număr unic de contact, 0800.500.333, pentru a semnaliza situații de violență domestică, trafic de persoane sau discriminare pe criteriul de sex, reglementat de Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie. Acest serviciu este asigurat 24/24 ore, 7/7 zile.** Numărul este apelabil gratuit din orice rețea cu acoperire națională.

A avea curajul să vorbești despre ceea ce trăiești este primul pas. Lavinia, al cărei parcurs îl vom citi astăzi, a înțeles că, prin deciziile proprii, poți schimba scenariul în care te afli. Ne spune despre libertate și siguranță. „**Povestea mea începe în iarna anului 2013, când l-am cunoscut pe Cătălin. Nu mi-a luat prea mult timp să mă mut la el și să întemeiez o familie**”. Tot ceea ce își dorea era să fie mamă, dar perioada sarcinii a fost grea. „**Mă gândesc acum când mergeam pe străzi non-stop, fără odihnă, fără hrană adecvată, totul din cauza deselor neînțelegeri dintre el și mama lui.**” După botez, s-au mutat într-un apartament, iar tensiunile au devenit imposibil de ignorat. „**Într-o zi, chiar mă fardasem mai mult din cauza ochiului învinețit de el, ca să pot să ies afară și să iau ceva de mâncare.**” Totul era acum pe umerii ei – îngrijirea copilului, treburile casei și încercările de a păstra aparențele. Cel mai greu îi era să își vadă fetița suferind, povestea familiei culminând în agresii fizice și multă suferință.

În final, a găsit curajul să meargă la poliție. Acolo a întâlnit o polițistă care a ascultat-o și a ajutat-o să obțină ordin de protecție. „**Nu a durat mult până când am obținut ajutor de la autorități.**” A ajuns într-o locuință protejată unde, în ciuda unor momente dificile, a început să-și refacă viața. „**Aici am conștientizat că nu sunt singură, că poate eu nu sunt în cea mai grea situație, ceea ce mi-a dat șanse și speranțe de viitor.**” Astăzi, atât Lavinia, cât și fiica ei, trăiesc într-un mediu normal. Pentru prima oară simte că are control asupra vieții ei. Dacă povestea ei te inspiră, amintește-ți că există ajutor, iar cel mai greu pas, dar și cel mai important, este să ceri sprijin.

*Numele din această poveste sunt pseudonime pentru a proteja identitatea unei supraviețuitoare a violenței domestice.